

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Szerző:

Cím:

Sürgösen segíteni kell a főiskolai hallgatókon

Forrás:

Magyarország

Bp.

(Hely)

1920 X/2

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

Osztályozás

Tárgy

378.24

Hely

Idő

"1920"

Személy

Helv.

Könyvt. XX. cs. 23. sz.

Sürgösen segíteni kell a főiskolai hallgatókon

Nyomorognak az egyetemi hallgatók — Ingyenes oktatás és ellátás — A szerb példa

Budapest, október 1.

(A Magyarország tudósítójától.) Jelentette annak idején a Magyarország, hogy a Városi Mérnökök Országos Szövetsége augusztus 1-én tartott közgyűlésén foglalkozott a műegyetemi ifjúság nyomorúságos helyzetével s Horthy kormányzóhoz, valamint a kormány egyes tagjaihoz sürgős felterjesztést intézett a szinte türehetetlen nyomorban élő technikusok érdekében. A felterjesztésben kifejtették, hogy a jövő mérnök-nemzedék megmentése érdekében egyedül célravezető az, ha már az idej tanévben teljesen ingyenesé teszik a műegyetemi oktatást, a hadviselt technikusok pedig teljes ingyenes ellátásban, lakásban és pénzügyi segítségben részesülnek s megszüntetnek mindenféle tandíjat és vizsgadíjat. Utal ezután a felterjesztés arra, hogy

a szerb állam minden szerb technikust teljes ingyenes ellátásban, lakásban részesít

Belgrádban és Prágában és havi 200 dinárt kap mindegyik egyéb kiadásainak felfizetésére, ennyit a magyar államnak is meg kell tennie technikusaiért.

A felterjesztés ezekkel a szavakkal végződik: „A rokkant műegyetemi hallgatók nyomorúságán pedig azonnal kell segíteni, hogy tanulmányaikat folytathassák. Az ingyenes műegyetemi oktatásra vonatkozó előterjesztésünk már 1918

óta a kultuszminisztériumban fekszik. Segítsen Kormányzó Ur azonnal derék katonatechnikusaink nyomorúságos helyzetén, ne hagyja őket továbbnyomorogni,

akiken a háboru alatt tönkrement és a megszállt részekről kiülő szülei nem segíthetnek,

nehogy a nyomorúság és nélkülözés a bolsevizmus karjaiba hajtsa ezeket a hazáért vérzett ifjakat, akikre Magyarország műszaki fejlesztése és kiépítése vár”.

Egyik kiváló műszaki kapacitáshoz fordultunk ebben a kérdésben, aki a főiskolai hallgatók nyomoráról s a segítség eszközeiről a következő véleményt mondotta:

— Hogy milyen nyomorúság uralkodik Budapesten a műegyetemi hallgatók között, erről Steiner Gyula, a menekült városi, községi és vármegyei tisztviselő kormánybiztosa elmondott egy esetet:

— Megjelent egyszer nála a belügyminisztériumban egy katona-technikus, kinek szüleit az oláhok üzték ki s kinek szülei most valahol az Alföldön nyomorognak mint vagonlakók s eladta, hogy másik három technikus társával egyetemben, kiknek szüleit hasonló sors érte a csehek és a szerbek részéről, egy szűk kis szobában élnek együtt, ruháikat már mind eladták, négyüknek van együttesen egy öltözet ruhájuk s abban mindennap másik megy ki valami élelmet szerezni s minthogy már mindenből kifogytak, az éhhalál előtti állanak.

— A kormánybiztos erre két detektívet küldött ki a bement lakásra, akik rövid idő alatt

azzal jöttek vissza, hogy a fiatal katona-technikus előadása megfelel a valóságnak, annak három társát majdnem meztelenül találják a pusztá padlón a nyomorúságos kis szobában.

— Hát miért szenvedtek ezek a fiatal emberek 4—5—6 évig a háboruban, miért vesztettek tanulmányaikból annyi időt, azért, hogy így elhagyatva elpusztuljanak?

— A nemzetgyűlésen beszélnek mindenféleképpen, a minisztériumokban egyik anket követi a másikat, de a hadviselt főiskolai hallgatók feleségelésének ügye ugyiszólván egy tapodtat sem megy előre. De nemcsak a technikusok, hanem

a budapesti és vidéki összes főiskolai hallgatók oly iszonyu nyomorúságos helyzetben vannak,

hogy az egyenesen megszégyenítő. Az egyetemi képzettségű emberek kilencven százaléka a művelt középosztály fiából került ki eddig is s kerül ki most is — ezt pedig a gyalázatos béke teljesen tönkretette, gyermekeit tovább taníttatni nem tudja, nyomorúságos fizetése a maga s felesége megélhetésére is kevés.

— Nem elég a numerus clausus, a főiskolákra került háborúiselt ifjak megélhetéséről is kell gondoskodni, mert különben

pár év múlva egyetlen tudományos pályán sem lehet majd pótolni a szükségletet.

— Segítsen tehát haladéktalanul ingyenes lakás, koszt, teljes tandíj- és vizsgadíjmentesség és rendszeres pénzügyi havi járulék mellett az összes főiskolai hallgatókon maga az állam s szedje be ezeket a költségeket a nagybirtokok, pénzintézetek,

Székesfehérvári hazinyomda 1920

gyárak s nagyvállalatokon — vessen ki azok összes jövedelmére

tiz-husz százalék főiskolai oktatási adót,

hisz azoknak kell leginkább az egyetemi képzettségű ember s azok nem igen érzik meg, ha a jövedelmük tiz-husz százalékkal csökken. Mert ha nem segítenek így azonnal az összes fővárosi és vidéki főiskolai hallgatókon, bizony megtörténhetik, hogy képzett vezetők hiányában összeroppan ez a szegény Csonka-Magyarország.